

Alma

*Alma ... az asztalon ...
 Nem támad
 meg a kés —
 melletted fekszik.
 A fog,
 pihen most a szájbán.
 Gondolkodik
 a kés —
 nézi az élet
 és halál
 között a távolságot ...
 Zöldes üveg
 áll mellette,
 fényes:
 bele van állítva
 minden világosságba,
 minden napba,
 minden csillagokba —
 zománc az örökléten:
 tükre a mulandóságnak.
 Mellette a kés,
 fekszik mellette,
 de fény-árnyával
 áll a tükör előtt,
 gondolkodik:
 méri magán az
 öregedést —
 a rozsdá-szeplőt ...
 A fog most
 nem vásik,
 semmire sem,
 csodálatos
 vájatában
 a békesség kuksol:
 csöppnyi nyálka —
 humuszba bele
 ülteti, plántálja
 a csók ízét ...
 Az alma örül ...*

Mondjunk mi derüt

Ha komor a
Nap —
mondjunk mi derüt ...
jó egészséget
szomszéd!
Legyen kenyered,
sód, vized,
nőd, csókod
és magod ...
Legyél nagy
súlyos
joság—kerék
s ragadj be
agyig a
szeretethe ...
s végül álmat:
könnyű, szép
halált neked ...
ha komor a Nap ...

Éjszaka

Mi vastag falú
dobozokban
élünk ...
Azok a
házak ...
az ember:
fogoly, rab —
háromszor
van bezárva:
bőrrel,
házzal
és mindenséggel ...
Három burokbán
él az élet ...
Az éjszaka,
mint
korom az üvegben —
az értelem
azon át
nézi a
lélekfogyatkozást.
Mi vastag falú
dobozokban
élünk:
és baj az,
hogy csak
egy résen:
egy ablakon
nézünk által ...

Füst

Balog így
képzeli el a
lelket: „füst” ...

Balognak
nincsen lelke:
sohasem füstöl.
Hatvan kiló
víz — vízember ...
Nem ég a víz
nem füstöl —
lelkihíjas ...

Egyszer, régen
ölelni akart:
megszeretett
mert valakivel
gonoszkodtam,
kegyetlenkedtem —
el akart özönlenni —
én irtózom a víztől,
emlékezem még
az özönvízre ...

Balognak
csak szíve van ...
repedt,
korhadó szíve —
kevés fény
esett az ő szívére:
nem néztek soha
őrá szeretettel ...
aki az ő
szívét ültette el:
gyűlölség volt
a Napja —
harag az éjszakája,
nem ivott szent,
pirosló hajnalt,
áldott, égtükörű
harmattal
soha sem csókolódzott ...

Balog így
képzeli el a
lelket: füst ...

Öröm

Szeretném hinni,
hogy több vagy
annál mint
amit a gyomor kíván:
karéj friss kenyérenél,
szelet sós húsnál,
darab szaláminál...

Szeretném hinni:
a hóbortnál több vagy,
holmi kelmével
röhejes divatirány —
a bundánál,
mi óvja a testet,
görnyedt háta
mitől kiegyenesednek,
a drága köntös,
amit visel a király...

Szeretném tudni:
több vagy a
pihenésnél
állati erőlködés után —
több vagy, mint bosszú-méze,
elégtétel, megváltó sírás,
asszonyoknak, szűznek
első érintése
seb, amely heged —
szeretném tudni:
hogy több vagy, mint a
kezek repeső rándulása,
több vagy mint amit
fogak villanása jelent...

